

DEUTE

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CUP + PLATAFORMA AUDITORIA CIUTADANA DEL DEUTE - PACD

PREGUNTA: Voleu que el Govern de la Generalitat de Catalunya deixi de pagar el deute i els interessos que la ciutadania declari il·legítims?

RESPOSTA: Sí / No

ARGUMENTARI CURT

Per què cal auditar el deute i no pagar aquell que considerem il·legítim?

En nom de la reducció del dèficit i del deute públic s'estan executant mesures que degraden enormement la vida i les societats humanes. Sovint el missatge que arriba a la ciutadania sobre "la crisi" és fals, tendencios o parcial. La crisi econòmica i la seva gestió, responen a polítiques econòmiques concretes realitzades per organitzacions i persones concretes que haurien d'assumir les conseqüències penals de les seves accions. Les mesures que ara s'apliquen a Europa, són les mateixes que les que el FMI i altres organismes internacionals apliquen des de fa dècades als països del Sud, així que el catastròfics resultats no podien ser uns altres.

La falta de transparència i els interessos de les elits polítiques i econòmiques ens dificulten identificar l'origen i els responsables dels actuals nivells d'endeutament, i per tant, de les possibles solucions d'aquest problema. És de vital importància realitzar una profunda anàlisi del deute. Aquesta auditoria no hauria de ser un procediment tècnic reservat només a experts vinculats al Govern i la banca. L'auditoria del deute hauria de ser un espai d'aprenentatge ciutadà que permetés a la població avaluar les finances públiques i fer efectiu el dret a la informació i la participació així com la transparència pressupostària. Amb els comptes ben clars, la població podria determinar que hem de fer per aturar la dramàtica situació actual i identificar quins deutes són il·legítims i no hauríem de pagar.

És mentida que els serveis públics estiguin sobre dimensionats i molt injust que bona part de les retallades recaiguin sobre les treballadores i els treballadors públics. La despesa pública dels pressupostos de l'Estat espanyol i de Catalunya sempre ha estat per sota de la mitjana de la UE i tenim menys funcionaris que bona part dels països europeus.

El deute privat, i no pas el deute públic, és el principal problema a l'Estat . Tot i les despeses públiques inútils, com la construcció de grans infraestructures o els sagnants casos de corrupció produïts al nostre país, fins a l'esclat de la crisi econòmica vam complir "religiosament" el mandat de la disciplina fiscal. Al 2008 les nostres finances públiques estaven molt més sanejades que les d'altres països europeus que ara es permeten el luxe de donar lliçons d'austeritat als països del Sud d'Europa.

Malgrat els anys de greus i constants retallades pressupostàries el deute públic continua creixent molt ràpidament. Això és degut, en part a la reducció dels ingressos provocats per l'actual conjuntura econòmica, però molt especialment per l'augment artificial dels interessos que s'ha de pagar per obtenir finançament provocats per l'especulació financera i els privilegis de la banca privada. Mesures com els rescats a la banca socialitzen els deutes privats per premiar amb recursos públics la mala gestió d'entitats privades.

DEUTE

**CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CUP +
PLATAFORMA AUDITORIA CIUTADANA DEL DEUTE - PACD - Argumentari Curt**

L'Estat té un greu i crònic problema d'ingressos i no pas de despesa pública. La crisi econòmica i la seva gestió, ha fet encara més evident que el manteniment de l'Estat del benestar depèn essencialment de les rendes de treball de les classes assalariades i no pas de la tributació sobre el capital de les classes altes i les grans empreses.

Les crisis de deute són recurrents en el capitalisme i és l'element clau que permet la transferència de recursos de les classes populars cap a les elits financeres i la violació de drets econòmics, socials i culturals en països de tots el món. La Deutecràcia és la força dels creditors sobre els deutors, és l'instrument que fa que el pagament del deute determini totes les qüestions rellevants d'un territori: el model productiu, educatiu o sanitari, les relacions laborals, la política fiscal, el respecte al medi ambient i els Drets Humans, etc... La reforma express de la Constitució espanyola de l'agost de 2011 per introduir que el pagament del deute tindrà màxima prioritat per sobre de qualsevol altra despesa de l'Estat és una bona mostra.

El concepte de deute il·legítim és un concepte evolutiu i ideològic molt dependent del context i de la realitat a la qual faci referència. Entenem que un deute il·legítim és aquell contractat per un govern que no ha destinat els recursos generats al benefici de la població; que ha propiciat violacions de drets humans, de la sobirania de les nacions o impactes sobre la natura. També és un deute il·legítim aquell deute derivat d'una política fiscal regressiva o permissiva amb el frau fiscal, que redueix els ingressos de l'Estat per fer front a les seves necessitats. Exemples de deutes il·legítims són: el deutes contractats sota amenaces d'institucions no elegides democràticament com la Troika ; la construcció d'infraestructures que no responien a cap necessitat real de la població ; les despeses ocasionades per l'elevat sobrecost d'obres públiques ; el deute que genera l'especulació financera i el finançament de les Administracions públiques mitjançant la banca privada ; els préstecs i avals de l'Administració per beneficiar a tercers o per garantir els seus beneficis ... Un préstec es pot haver contractat de manera totalment legal i responsable, però el seu pagament mai hauria de posar en perill els Drets Humans ni la sobirania dels Estats.

Mai es podrà pagar el deute. No hi ha riquesa material real al planeta per tornar tots els crèdits que les entitats financeres han posat en circulació. Són diners virtuals, apunts comptables en un ordinador que no valen més que una vida humana. El pagament o repudi del deute depèn de la correlació de forces entre els creditors i els deutors. Els bancs van prestar uns diners i van cobrar interessos per justificar el suposat risc de les operacions. Van fer una aposta i van perdre, així funcionen els negocis.

L'impagament de deutes és habitual al llarg de la història. Constantment les elits (polítiques, econòmiques, reials o religioses) han utilitzat la condonació de deutes per reiniciar el sistema i evitar revoltes populars i mantenir la pau social. Tot i que segurament l'impagament comportaria represàlies i un llarg conflicte judicial, hi ha fonaments del Dret internacional que ens permetrien negar-nos a pagar el deute legalment.

L'impagament del deute (default) d'un Estat no és sinònim d'Apocalipsi, un cop absorbides les pèrdues, l'economia acostuma a repuntar a mig i llarg termini. No és necessàriament cert que si no paguem el deute ningú més invertirà al nostre país. Els inversors mai perden l'oportunitat d'obtenir possibles beneficis i d'evitar que els faci la seva competència.

El repudi del deute és una condició imprescindible per revertir la dramàtica situació actual, però insuficient per si sol. Aquesta mesura forçosament haurà d'anar acompanyada d'una profunda reforma fiscal i de mesures estructurals que garanteixin la sobirania nacional.

Superar l'actual Deutecràcia Global és un procés llarg i dur que Catalunya no pot fer de forma aïllada i sense cooperar amb altres pobles del món. El primer pas d'aquest camí és auditar el deute i que la població conegui la realitat d'aquest mecanisme d'explotació neocolonial.

DEUTE

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CUP +

PLATAFORMA AUDITORIA CIUTADANA DEL DEUTE - PACD - Argumentari Curt

Una auditoria ciutadana del deute ens donaria les pautes per no tornar a caure en l'espiral d'endeutament i prous arguments per dir que el deute no és nostre, que és il·legítim i que no el paguem.

DEUTE

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CUP +

PLATAFORMA AUDITORIA CIUTADANA DEL DEUTE - PACD - Argumentari Curt